

РЕШЕНИЕ

№ 5529

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6353** по описа за **2021** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. М. И., подадена чрез процесуален представител адв. К. М. срещу РЕШЕНИЕ от 01.06.2021г. на СРС, НО, 18-ти състав, постановено по нахд № 11165/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материално-правните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че не е доказано извършването на вмененото му нарушение, а описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не отговаряла на обективната истина. Изтъква, че не е нарушил правилата за изпреварване и заобикаляне по см. на чл.179 ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП, защото се е преустроил за извършване на ляв завой на разрешено място, като е застъпил частично трамвайната линия, за да осигури възможност на движещите се направо автомобили да преминат, без да е необходимо за правят изпреварване или заобикаляне отдалеч, като по този начин не е създавал опасност за движението. От действията му и предприетата маневра не е била причинена непосредствена опасност за движението, напротив такава е настъпила от поведението на водача на другия лек автомобил „С.“, който неразрешено се е движел по релсовия път. Счита, че нарушението представлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. К. М. моли да бъде отменено

решението на СРС, НО, 18-ти състав по нахд № 11165/2020г., както и НП № 17-4332-022554/03.11.2017г.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“ в проведеното публично съдебно заседание не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по оспорването на съдебния акт.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 01.06.2021г., постановено по нахд № 11165/2020г. СРС, НО, 18-ти състав е изменил наказателно постановление /НП/ № 17-4332-022554 от 03.11.2017г., издадено от зам.началник на отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на основание чл.179 ал.2 във вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП на М. М. И. е било наложено административно наказание –глоба в размер на 200.00 лева за извършено административно нарушение по чл.37 ал.1 от ЗДвП. С този съдебен акт е преквалифицирано административното нарушение досежно основаниято за санкционирането на М. М. И., като такова по чл.179 ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП и е намален размера на глобата на 150.00 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. Н. В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл.37 ал.1 от ЗДвП, защото е започнал извършването на маневра завиване наляво за навлизане в друг път, което не е трябвало да прави без да се убеди, че ще може да пропусне движещите се насреща МПС. Прието е още, че това нарушение не се намира в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, защото ударът между двата автомобила би настъпил и при положение, че М. М. И. не беше навлязъл с автомобила си частично в платното за насрещно движение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 27.09.2017г. около 15.30 часа в [населено място], на ул.Г.“ с посока на движение от [улица]към [улица], М. М. И. е управлявала лек автомобил марка „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] . На кръстовището с [улица]е извършил маневра завой на ляво за навлизане в друг път, като не е пропуснал и е реализирал ПТП с насрещно движещото МПС марка „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 069754/27.09.2017г., а въз основа на него и процесното НП № 17-4332-022554 от 03.11.2017г. на зам.началник на отдел „Пътна полиция” - СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно

отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314 ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/. В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя К. М. К. и на свидетеля при съставяне на АУАН М. Й. К..

При условие, че касаторът оспорва, че е извършил от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, несъбирането на показанията на актосъставителя и свидетеля при констатиране на процесното нарушение, води до постановяване на решението при непълнота на доказателствата. Отхвърлянето от страна на касатора на приетото от административно-наказващия орган, поначало е основание за повишена процесуална активност на съда с цел обективно и всестранно установяване на фактическата обстановка относно спорните обстоятелства.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.37 ал.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 11165/2020г. са събрани и приети всички относими доказателства, посредством които да са изяснени в пълнота и безпротиворечивост настъпилите на 27.09.2017г. факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При положение, че събраните доказателства не са достатъчни, за да се наложи с категоричност извода за виновно извършено нарушение на правилата на движение по пътищата, атакуваното решение от 01.06.2021г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП и съставомерността на вмененото на М. М. И. нарушение по чл.37 ал.1 от ЗДвП. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. В хода на съдебното следствие трябва да бъдат събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на лицата К. М. К. и М. Й. К..

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 01.06.2021г. на СРС, НО, 18-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 във вр.чл.222 ал.2 т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство, следва да се произнесе СРС на основание чл.226 ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 01.06.2021г., постановено по нахд № 11165/2020г. на СРС, НО, 18-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.